

Μάνθος Βάθης

αισθητική

Μάνθος Βάθης

αισθητική

Μάνθος Βάθης
© Copyright 2020

Φωτογραφίες Καταλόγου
Βάσος Στυλιανού

info@manthosvathes.com
www.manthosvathes.com

*“αυτός στον άνθρωπο άνοιξε το δρόμο
της φρόνησης κι έβαλε νόμο: πάθος μάθος”*

Περιεχόμενα

Πρόλογος 11

Εισαγωγή 13

Προσγήματα

Giorgione, ή Ανάμεσα Ανατολής και Δύσης 17

Nicolas Poussin ή Τα ζωγραφισμένα (σε εξέλιξη) 47

Σχήματα

...

Πρόλογος

Δεν θα ήθελα κανείς να ιδεί εμένα ή το έργο μου με το μάτι του ιστορικού, του φιλοσόφου, του λογοτέχνη, ή του φυσικού. Αλλά μοναχά ζητώ να με ιδούν από την σκοπιά του ζωγράφου. Ως τέτοιο θέλω να με αντιμετωπίζουν, ως ένα ευγενικό ζωγράφο. Γι' αυτό, όποιος έμαθε να βλέπει, και να κατανοεί την γραφή της ζωής, τότε αυτός θα γινεί ο καλύτερος μου φίλος! Διότι, η άποψη μου είναι ότι η ζωγραφική είναι το ίδιο το είναι. Τα σχήματα, και οι λέξεις, ετούτη η ζωγραφισμένη γραμματική και η χρήση της για επικοινωνία, ήταν όλα εξαρχής, επινοήματα και εξοπλισμοί των μεγαλύτερων ζωγράφων της ιστορίας. Κοιτάζτε απλά μια ματιά στον Samuel Morse, τον δημιουργό του κώδικα Morse.

Ελπίζω λοιπόν, να με συγχωρέσουν οι μορφωμένοι, αφού επεμβαίνω και διασπώ τη λογική του χώρου τους με ένα τρόπο άχαρο, ακαλαίσθητο και βαρβαρικό. Εάν όμως, με ιδούν όπως είπα στην αρχή, ως ένα ζωγράφο, ο οποίος διαμορφώθηκε με βάση τον προηγούμενο μας αιώνα, τότε ίσως με δικαιώσουν. Ναι, αναφέρομαι σε εκείνο τον ακατάστατο αιώνα ο οποίος αρχίνησε με ορύγματα και τύμπανα πολέμου, όπως βέβαια κάθε αρχή, και εδραιώθηκε εν τέλει, επάνω σε εκείνο το σύνταγμα της ελευθερίας. Εκείνος ο αιώνας ο οποίος ξεχείλιζε από μοντερνισμό και avant-garde, εκείνος ο αιώνας των θεαμάτων και της τέχνης για την τέχνη, και ίσως εκείνο το θέαμα «*το πιο φοβερό, το πιο αμφίβολο και ίσως το πιο ελπιδοφόρο από όλα τα θεάματα...*» και στον αιώνα ο οποίος μου έδωσε να καταλάβω και να επαληθεύσω τα λόγια εκείνου του μορφολογιστή «*και τω δυναμένω μεν οράν αισχροί κατεφαίνοντο*» ο οποίος, με έκανε να γινώ αυτό που είμαι.

Τούτα ούλα η αλήθεια, της λήθης όμως, το ευγενέστερο χαρακτηριστικό του εαυτού μου, το βρήκα στον Μιχαήλ Κάσιαλο, στον Θεόφιλο Χατζήμιχαηλ, στον Joseph Kosuth, και στην ιδέα του Μουσείου. Θέλω να πω, στον γλωσσικό κώδικα δεδομένων που έχουν φτιάξει συλλέγοντας τα τελευταία χρόνια τα διάφορα ινστιτούτα, και την εξάπλωση της πίστης απάνω στην αυθεντία αυτών, και της κατατόπισης τους σε ένα εικονικό χρονολόγιο με αρχή και τέλος. Γι' αυτό, σας ζητώ να αποφύγετε οποιαδήποτε έννοια μοναδικού, αυθεντίας, και ανεπανάληπτου για να με κατανοήσετε, και να έχετε στο πλάι σας τα λόγια του Πλουτάρχου:

«Ως προς το κάλλος του, ένα έργο κιάλας αρχαίο, ενώ στην ακμή του μένει ακόμη και τώρα έργο πρόσφατο και καινούργιο»

Λευκωσία, 2020, Μάνθος Βαθής

Εισαγωγή

Ducunt fata volentem, nolentem trahunt.

(Τον υποτακτικό η μοίρα τον οδηγεί, τον ανυπότακτο τον σέρνει)

Από τότε που έμαθα να κοιτάζω πρόσεξα ότι κάθε κοίταγμα έχει την εποχή του, όπως κάθε εποχή το παράγωγό της. Ένα κοίταγμα των λουλουδιών στον κήπο αυτομάτως εξωραΐζεται όταν αυτά ανθίζουνε και σκορπούνε τις μυρωδιές τους. Κοίταξα όμως αυτή την ανοιχτωσιά, το όλον κάλλος της υπόθεσης, να αλλάζει πλευρά και να κλείνετε στον εαυτό της, να σαπίζει τον χειμώνα, και τα χρώματα στο λιοπύρι να φθίνουν, να χάνουν τη ζωηρότητα τους, και το κοίταγμα πλέον εξαίφνης να ασκημίζει. Λες και το ένα φαινόμενο ξεπληρώνει την αδικία του στο άλλο.

Είναι αυτή η απειρία της φύσης; Που είναι εκείνο το αιώνιο, το λατρεμένο δίκιο; Το σταθερό, το ασφαλές; Μα αυτή η ρυθμοποίηση της φύσης, το *tempo* της, και η συχνότητα των εποχιακών της μοτίβων, που συμβαίνουν επειδή συμβαίνουν, δεν είναι τούτο το δίκιο; Σκεπτόμενος αυτή την μάταιη μονοτονία της ανακύκλησης της υπάρξεως, μου ήρθε η ιδέα του ζωγράφου να μεταμορφώσει, και να μετασχηματίσει τον εαυτό του μαζί με το είδος του σε δένδρα και θάμνους λουλουδιών, να ιδεί δηλαδή την πλημμύρα του είδους από την σκοπιά του οργανικού. Να ζωγραφίσει τις διάφορες εποχές τους, την άνοιξη, το χειμώνα τους, την ζωή τους και τον θάνατο τους. Αλλά πώς; Πως ακριβώς;

Θα έλεγα μέσα στην ολότητα τους, δίχως το στένεμα του χρόνου, και την εμμονή στο *τώρα*. Δηλαδή δίχως όρια, απειρόκαλα να τους δώσει το σχήμα τους, απάνω στο εδάφιο του απείρου. Να δώσει τον χρόνο να διαλέξει τα κατάλληλα σημάδια τους έτσι ώστε να τα ταιριάζει σε μια εποχή, η οποία θα αναγράφει και θα υπενθυμίζει αυτά που έπονται. Για παράδειγμα σαν τη δική μας: ποιος δεν θα έλεγε ότι οι καιρικές συνθήκες είναι τέτοιας λογής, που θα απαρνιόταν τις αλλαγές των καιρικών ηθικών; Ποιος θα έλεγε ότι τα αισθήματα μας δεν εντείνονται με τους καιρούς, και ότι νιώθουμε μια «δευτέρα παρουσία» να είναι προ των πυλών; «Όμως ο Χριστός είναι το τέλος. Πέρα από αυτό έχει βέβαια και άλλη λύση» έχει γράψει ο Χαϊλντερλιν. Η σκέψη τούτη βέβαια δεν είναι τέχνη *avant-garde*, αλλά είναι ήδη μια σκέψη τέχνης, την οποία κανείς συναντά σε όλων των λογίων ζωγράφων, σε διάφορες εποχές. Στην εποχή του *Nicolas Poussin* για παράδειγμα, και στον *Thomas Cole*, αλλά, και στους συγκαιρινούς μας, *Li songsong* και *Anselm Kiefer*.

Είναι λοιπόν καιρός για μένα τον μοντέρνο ζωγράφο να κάνω μια αλλαγή στο έργο μου. Να κάνω μια άλλη αρχή, και να σταθώ αντίκρυ. Θα πρέπει να πάψω να καταγράφω την καθημερινότητα, ή να κάνω εκείνο το κοντόφθαλμο *l'art pour l'art* που στις μέρες μας το συναντάω όλο και περισσότερο. Γιατί αλήθεια, όταν το καλοσκέφτηκα, τι ενδιαφέρει εμένα τον ζωγράφο, σε τέτοια εποχή που ζώ, η καταγραφή των καθημερινών ανούσιων ασχολιών του κάθε αισθητηριακού και μη, φαινομένου; Αυτό το παρανάλωμα, και ο τυφώνας των δεδομένων που αποχαυνώνει το μυαλό! Αντιλήφθηκα κατά βάθος, ότι έχω μια άλλη εσώτερη τέχνη που με κυριαρχεί, ένα ένστικτο που με σπρώχνει να ξεπερνώ τα όρια που δόθηκαν στον σύγχρονο ζωγράφο, και με εξαναγκάζει να παίρνω την πρωτοβουλία και να φτιάχνω μέλλον. Για τούτο η μέρα μετατρέπεται σε δευτερόλεπτο, και οι τριακόσιες εξήντα πέντε μέρες του χρόνου σε ημέρα, και ούτω καθεξής.

Θέλω να το θέσω ευθύς εξαρχής. Προσωπικά, ζωγράφος δεν είναι μόνο εκείνος ο οποίος υποδύεται αυστηρά τον ρόλο του ζωγράφου, δεν είναι δηλαδή η εκμάθηση και η χρήση του πινέλου, της μπογιάς, και η ανάμιξη των χρωμάτων. Αυτή η ψυχαναγκαστική μέθοδος είναι η συνέπεια της δυνάμεως της μίμησης, Πρέπει να το δούμε κάτι σαν παρενέργεια, κάτι που απλά τυγχάνει να εμπίπτει σε μια εποχή όπου το ζώο άνθρωπος έφτιαξε πολιτισμό. Η μίμηση είναι η ουσία στον ζωγράφο.

Εκείνος που γνωρίζει πώς να χειρίζεται τις δυνατότητες της διαδικασίας αυτής, είναι εκείνος ο οποίος μπορεί και ελίσσεται, εξελίσσεται και μανουβράρει την ζωή. Πόσοι ζωγράφοι δεν ήταν μόνο ζωγράφοι, αλλά είχαν και την δυνατότητα να είναι κάτι άλλο πέραν αυτού του αυστηρού και ψυχαναγκαστικού ρόλου; Τούτη είναι ζωγραφική! Το να είσαι ποικιλόβουλος, και πολυμήχανος, να γράφεις στη ζωή δηλαδή με οποιοδήποτε τρόπο, είναι χάρισμα και τάλαντο. Τέτοια είναι η σκέψη μου.

Για τούτο, συνιστώ να κοιτάζουμε με προσοχή τον άνθρωπο ζωγράφο. Συστήνω να ξεκολλήσουμε την ματιά μας από τους κυβιστές, τους φωβιστές, τους σουρεαλιστές, και το υπόλοιπο συναξάρι που ακολούθησε, και να κοιτάζουμε ποιοι ήταν στα αλήθεια οι τρεις ζωγράφοι που διαμόρφωσαν τον 20^ο αιώνα στην Ευρώπη. Όπου αν μπορούσαμε με κάποιο μαγικό τρόπο να φέρναμε τον Πλάτωνα στην ζωή μας, και να τον βάζαμε στην πρώτη θέση να παρακολουθούσε ετούτο το θέαμα, θα τα έπαιρνε στο κεφάλι! και ποιος ξέρει; Ίσως να σταματούσε την φιλοσοφία του, ίσως να την έριχνε και αυτήν στην πυρά. Ίσως να μετατρέποταν κι αυτός εν κατακλείδι σε... ζωγράφο!

Προσχήματα

Giorgione, ή Ανάμεσα Ανατολής και Δύσης

Ως μουσείο δανείζομαι τον Giorgione για να ζωγραφίσω και να προσομοιάσω και να συσχετίσω την εποχή του, με την εποχή μας, και ίσως και την μετέπειτα. Το βρίσκω ανούσιο να καταγράψω μια πλήρης βιογραφία του ζωγράφου, διότι γνωρίζω πλέον ότι ο καθείς από εμάς με το πάτημα ενός κουμπιού, μπορεί να μάθει ό,τι χρειάζεται. Ωστόσο, θα γράψω τα αναγκαία σημάδια και θα αναφέρω εκείνα όσα χρειάζεται για να ζωγραφίσω τον καιρό του.

Από όσα γνωρίζουμε ο Giorgione υπήρξε ζωγράφος, (και τι ζωγράφος!) μουσικός και μεγάλος εραστής στα χρόνια της χρυσής εποχής της Δημοκρατίας της Βενετίας, όπου σύχναζε και έπαιζε την μουσική του στις αυλές των ευγενών. Είχε ψηλό ανάστημα, γεροδεμένος με ένα ανεπτυγμένο ταλέντο για φλερτ. Γεννήθηκε περίπου το 1478 στο Καστελφράνκο, και πέθανε το 1510 στη Βενετία. Δεν έχει ζήσει αρκετά για να γευτεί το μεγαλείο της ζωής, διότι πέθανε στα 32 του από την πανώλη της εποχής. Στην αρχή του αποδίδανε μονάχα τέσσερα έργα, διότι είχε την τάση και το γούστο να μην υπογράφει τα έργα του, παρά μόνο ένα, την Λάουρα του. Όμως όσο περνούσε ο καιρός του απέδιδαν περισσότερα, ειδικά μετά την ανακάλυψη του καταλόγου του Michiel τον 19^ο αιώνα. Γράφτηκαν τόσα πολλά για αυτόν, που δημιουργήθηκε μια ανακατωσούρα και πολλές φορές ψευδείς στοιχεία, με συνέπεια να καταντήσει σκοτεινότερος από όσο ήταν στην αρχή. Αυτό, από μια άποψη εξακολουθεί να είναι το μεγαλείο του, και αποδεικνύει την ματαιοδοξία του μοντέρνου ανθρώπου. Είναι σαν να ηχεί στα αυτιά μας εκείνη η αρχαία συμβουλή του Λουκιανού που έλεγε:

«Αν κοιτάζουμε κάτι από πολύ κοντά, κάτω από τα μάτια μας, δεν διακρίνουμε τίποτα με ακρίβεια. Αν όμως απομακρυνθούμε και το δούμε από τη σωστή απόσταση, φαίνονται όλα ξεκάθαρα, και τα καλά και τα κακά»

Έτσι λοιπόν, εάν απομακρυνθούμε και δούμε τα φαινόμενα από σωστή οπτική, αυτό που φαίνεται ξεκάθαρα είναι ότι η εποχή συνυφασμένη μαζί με την γεωγραφία της έπλασε το αισθητηριακό φαινόμενο που πήρε το όνομα Giorgione. Τι είδους εποχή όμως τον περιτριγύριζε; Και τι τον ανάγκασε να δημιουργήσει τα έργα που δημιούργησε;

Αν γενικεύσουμε όπως είπα προηγουμένως, την ιστορία και ιδούμε τα κατάλληλα σημάδια της, θα προσέξουμε ότι ο ζωγράφος στέκετε απάνω σε ένα σχήμα αναταραχής το οποίο σχηματίζει, και προετοιμάζει την μελλούμενη κόντρα ανάμεσα Ανατολής και

Δύσης, που αυτή παραπέμπει στο σχήμα του Πελοποννησιακού πολέμου (ενός άλλου είδους κόντρας μεταξύ Ανατολής και Δύσης). Που με την σειρά του, αυτό το σχήμα παραπέμπει στο σημερινό, τον αναμενόμενο πόλεμο μεταξύ Η.Π.Α και Κίνας. Αυτό το αιώνιο σχήμα, το ονόμασε ο Graham Allison Θουκυδίδειο παγίδα. Εάν βασιστούμε σε αυτό το σχήμα και φτιάξουμε τον δικό μας εφαρμοσμένο κώδικα επικοινωνίας, από όποιο ύψος και βάθος και αν το δούμε, σε παραπέμπει σε άλλα πολυμερής συγγενικά σχήματα. “*deep under deep for ever goes, heaven over heaven expands*” έτσι το είχε περιγράψει ο Τένυσον.

Πιο κάτω τα εποχιακά δεδομένα και στοιχεία που ομοιάζουν με την δικιά μας εποχή:

- 1) Τον 13^ο αιώνα εγκαθιδρύεται ξανά ο δρόμος του μεταξιού. Η Ανατολή προς τροχιά σύγκρουσης με την Δύση. Η Βενετία ως η πιο ανεπτυγμένη πόλη-κράτος της εποχής. Γράφει ο *John Julius Norwich*: “*η Βενετία ήταν αντικείμενο σεβασμού και ζηλοφθονίας, διάσημη για τον πλούτο, την ομορφιά της, την καλή της κυβέρνηση και για το σύστημα απονομής της Δικαιοσύνης, που προστάτευε αδιακρίτως πλουσίους και φτωχούς, αριστοκράτες και τεχνίτες, Βενετούς και ξένους. Γιατί όλοι οι άνθρωποι που ζούσαν κάτω από την σημαία του Αγίου Μάρκου ήταν ίσοι απέναντι στον νόμο.*»
- 2) 1453 Άλωση της Πόλης και άνοδος Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. 1478 γεννιέται ο *Giorgione*. Το 1489 η Κύπρος υπό Βενετική κυριαρχία. Η Βενετία ανησυχεί για την άνοδο της εγγύς Ανατολής.
- 3) Επιδημία ξέσπασε στην Βενετία με συνέπεια την μείωση του πληθυσμού. Για κάποιο παράξενο λόγο, κάθε διαμάχη αντιθέτων ρευμάτων, παρουσιάζεται ένα είδος επιδημίας. Λόγου χάρη στον Πελοποννησιακό πόλεμο ξέσπασε μια επιδημία, η οποία υπήρξε και η αιτία θανάτου του Περικλή. Ο Μαύρος Θάνατος του 14^{ου} αιώνα που εξάλειψε το ένα τρίτο του πληθυσμού. Ο θάνατος του *Giorgione* από επιδημία λίγο πριν συγκρουστεί η Ανατολή με την Δύση. Η Ισπανική γρίπη του 20^{ου} αιώνα, Ο κορωνοϊός του 21^{ου} ...
- 4) Ο διαβόητος και πολεμοχαρής *Hayreddin Barbarossa* απειλούσε την Ανατολική μεσόγειο και συνεχώς επιτίθετο στα χριστιανικά πλεούμενα.
- 5) 1533, η Βενετία αρνείται να συμμετάσχει σε μια αντι-τουρκική συμμαχία.
- 6) Η κυβέρνηση βρισκόταν στο χείλος της χρεοκοπίας και ένα από τα μέτρα που αποφάσισε να λάβει ήταν να δημεύσει την περιουσία των 25 χειρότερων παραβατών της!

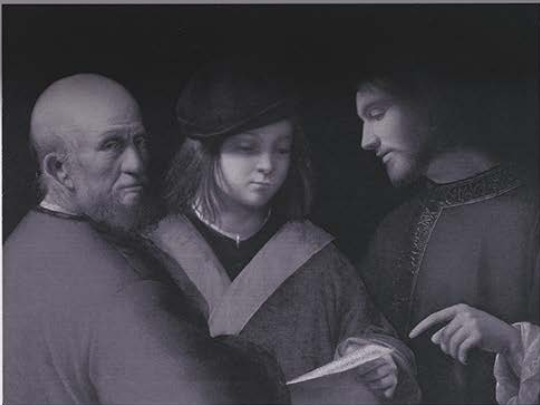
- 7) Ο *John Julius Norwich* γράφει για τον καιρό εκείνο: «*Το παλιό πνεύμα της δημοκρατίας είχε εξατμιστεί. Οι Βενετοί γίνονταν μαλθακοί. Ο πλούτος είχε οδηγήσει στην πολυτέλεια, η πολυτέλεια στην τεμπελιά και η τεμπελιά στην απάθεια, ακόμη και όταν κινδύνευε το ίδιο το κράτος ... το καρναβάλι γιορτάστηκε με αμείωτη ευθυμία, οι χοροί, οι μάσκες και οι γαμήλιες τελετές ήταν πιο πολυτελείς από ποτέ.*»
- 8) Αναφορές ακατάσχετων βροχών και ξηρασίας.
- 9) Οι δόγηδες διαδέχονταν ο ένας τον άλλο χωρίς κανέναν να παίρνει ουσιαστική ηγεμονία. Εν τέλει η Βενετία είδε για πρώτη φορά την δόγισσα *Morosina Morosini*.
- 10) Ο Σουλεϊμάν ήταν απασχολημένος με εμφύλιους πολέμους.
- 11) Ο Σελίμ Β΄ ο διάδοχος του Σουλεϊμάν, ορεγόταν την κατάκτηση της Κύπρου. Πρόσχημα του τα ασυνήθιστα δυνατά κρασιά του νησιού.
- 12) Από την πλευρά της Βενετίας προσπαθούσαν να μην κάνουν οποιαδήποτε ριψοκίνδυνη κίνηση ενάντια στον σουλτάνο.
- 13) Η βασίλισσα της Αγγλίας Ελισάβετ δεν μπορούσε να βοηθήσει διότι είχε τιμωρηθεί με αφορισμό.
- 14) Η Κύπρος δεν μπορούσε από μόνη της να υπερασπίσει τον εαυτό της. Για άλλη μια φορά το νησί της Αφροδίτης βρίσκεται εξαρτώμενο από ξένο ηγέτη. Στην προκειμένη, Βενετία και Ισπανία. (Οι τότε ισχυρότερες δυνάμεις της Δύσης)
- 15) Το καλοκαίρι του 1570 η Κύπρος δέχεται επίθεση από τους Τούρκους. Η Λευκωσία πέφτει στα χέρια των Τούρκων. Τελευταία μένει η Αμμόχωστος με ήρωα της τον εξαπατημένο από τους Τούρκους, *Marcantonio Bragadin*. Ο *Titian* του αφιερώνει ένα έργο (*Η Εκδωρά του Μαρσύα*).
- 16) Η Βενετία, η ισχυρότερη ναυτική δύναμη της εποχής, και η πρώτη δημοκρατία που δανείζεται για να ξεχρεώσει τα χρέη της για να καλύψει τις ανάγκες της. Είναι η πόλη η οποία εισαγάγει το συμβούλιο τον Δέκα. Η πόλη την οποία ο Σαίξπηρ χαρακτηρίζει ως εξής:

*«Δεν μπορεί ο δόγης να αρνηθεί τη λειτουργία του νόμου,
τι, αν τις ευκολίες που έχουν οι ξένοι στη Βενετία τις κόψει,
αυτό πολύ θα βλάψει του κράτους τη δικαιοσύνη,
εφόσον το εμπόριο και το όφελος του κράτους
βγαίνει από όλα τα έθνη.»*

Έργα στα Ελληνικά

Όλα τα έργα αφού έχουν ζωγραφιστεί, θαφτήκανε στο χώμα για αρκετούς μήνες, στην συνέχεια ανασκάφηκαν, συντηρήθηκαν, και τοποθετήθηκαν σε πίνακα μουσειακού τύπου, μαζί με μια φωτογραφία και ένα εξηγητικό κείμενο.

The Three Ages of Man

Giorgio Vasari?

It is estimated that it was found 800 years after the Great Fall. Here, an image on the three stages of man is depicted. According to information acquired by the Museum, the young man, in certain facts from that era, was guided by the other two stages of man, i.e. the mature man and the old man. The data available to us confirm that, more specifically, a gentleman of that era, named Abba Marcellus, brought back to the attention of the general public, texts such as the texts of Plato, Sophocles and other ancient philosophers, based on which the laws of the state were enacted and with the help of which the Arts prospered. However, as a Museum, we understand that the texts and images, which consist of words and shapes are only remembrances.

Oil on canvas
 CS.1.1.10 Requested by Marthos Vathos Museum

人一生的三个阶段

西尔内内叙叙制

据估计，这幅作品是在亚特兰大的灾难后的800年发现的。这幅作品描绘的是一位年轻人的三个阶段。博物馆的资料显示，在那个时代的某些文本中记载了年轻人从另外两个阶段引导，即成熟阶段及老年阶段。由此，历史资料显示，那个时候的一位名叫阿巴·马塞卢斯的人带回了公众的注意力，诸如柏拉图、索福克勒斯和其他古代哲学家的思想，并靠着法律的帮助，靠着艺术繁荣并影响着国家公法下，然后作为博物馆，我们明白由词语和形状组成的文字和图像只是回忆。

布面油画
 CS.1.1.10 由塞萨洛尼基博物馆请求

Τρεις ηλικίες του άντρα

Αντίγραφο Τζορτζόνε;

Υπολόγισται να βρέθηκε 800 χρόνια μετά τη Μεγάλη Πτώση, εδώ παρουσιάζεται μια εικόνα από τα τρία στάδια του άντρα. Σύμφωνα με πληροφορίες που έλαβε το Μουσείο, ο νεαρός άνδρας, σε ορισμένα γεγονότα από εκείνη την εποχή, καθοδηγήθηκε από τους άλλους δύο στάδια του άντρα, δηλαδή τον ώριμο άνδρα και τον ηλικιωμένο. Τα δεδομένα που έχουμε στη διάθεσή μας επιβεβαιώνουν ότι ο κύριος, ονομαστικά Αββάς Μαρτσέλλος, επέστρεψε, στο πλαίσιο, κείμενα που ως αυτά του Πλάτωνα, του Σοφοκλή και του Σόφωνα, έφεραν στην προσοχή του κοινού, με τη βοήθεια των οποίων οι νόμοι του κράτους καταστάθηκαν και με τη βοήθεια των οποίων οι Τέχνες, ως τέχνες, ευημερούσαν.

Αέλιος σε καμβά
 ΚΣ.1.1.10 Αιτημένο από το Μουσείο Μαρθός Βαθός

Αντίγραφο Τζιορτζιόνε;

Υπολογίζεται να βρέθηκε 800 χρόνια μετά τη Μεγάλη Πτώση. Εδώ παρουσιάζεται μια εικόνα από τα τρία στάδια του άντρα. Πληροφορίες του Μουσείου μας λένε ότι ο νέος καθοδηγούταν σε συγκεκριμένα κείμενα της εποχής από τα άλλα δύο στάδια του άντρα, δηλαδή τον ώριμο άντρα και τον ιέροντα. Τα δεδομένα μας επιβεβαιώνουν ότι συγκεκριμένα ένας κύριος της εποχής εκείνης, ονόματι Aldus Manutius, επανέφερε, στο δημόσιο, κείμενα σαν και αυτά του Πλάτωνα, του Σοφοκλή και των άλλων αρχαίων, όπου βάσει αυτών νομοθετήθηκαν οι νόμοι της πόλης, και βοήθησαν να ανθίσουν οι Τέχνες. Ως Μουσείο όμως κατανοούμε ότι τα κείμενα και οι εικόνες, τα οποία απαρτίζονται από λέξεις και σχήματα είναι απλά υπομνήσεις.

Οι τρεις Ηλικίες του Άντρα
77cm x 61,8cm x 7,5cm

Col Tempo (In time)

Giorgione replica?

It was found in the ruins approximately one millennium after the Great Fall. We presume that this great initiator wanted to show us what was suggested by that Cypriot man, at that time, stating "Study the end of things and, out of it, you will be able to learn about the beginning". But maybe, this was the way that the essence of Wisdom could be explained at the time. Based on information we have acquired from the archives of our Museum, perhaps, this was what the old woman – a slip of paper emerging from her sleeve inscribed "Col Tempo" – wanted to bring back to our memory.

Oil on canvas

CS. 1.1.4 Bequeathed by Manthes Vathes Museum

Col Tempo (Με την πάροδο του χρόνου)

Αντιγραφο Τζορτζιόνι:

Βρέθηκε μια γλυπτική κερύφνη μετά τη Μεγάλη Πτώση ανάμεσα σε συντρίμια. Εκτιμούμε ότι ο μεγάλος αυτός μιμητής ήθελε να επιδείξει εκείνο που εισπλήθηκε εκείνος ο Κύπριος κατά εκείνον τον καιρό που έλεγε «Μακάρι τα πλάη των πραγμάτων να από τη θέση των αρχών». Μάλλον να έκανε εκείνος ο γράφος τότε που συνοφύλιζε τη Σοφία. Ίσως αυτό ήθελε να μας υπενθυμίσει η γριά που, βάσει των πληροφοριών που έχουμε από το αρχείο του Μουσείου μας, κρατούσε ένα μαντήλι και διάβαζε Col Tempo.

Αλάσι σε καρβά

ΚΣ. 1.1.4 κληροδότημα από το Μουσείο Μίνθος Βαθής

老妇 (随着时间的流逝)

乔治·瓦内的复制品

这幅作品是在卢塞洛大的废墟后的大约一千年后被发现的。我们认为，这位伟大的临摹者想表明的是当时的一位塞浦路斯男子对神的建议，即“从一件事物的结尾中您将会理解其开端”。这也许就是当时用希腊语智慧太高的一种方式。根据我们从博物馆档案中获得的资料所知，这位老妇人从袖子里抽出的纸条上面写着“Col Tempo”也许正是她想让我们铭记的东西。

布面油画

CS. 1.1.4来自曼索斯瓦希斯博物馆的遗赠

Αντίγραφο Τζιορτζιόνε;

Βρέθηκε μια χιλιτηρίδα περίπου μετά τη Μεγάλη Πτώση ανάμεσα σε συντρίμμια. Εικάζουμε ότι ο μεγάλος αυτός μιμητής ήθελε να επιδείξει εκείνο που εισηγήθηκε εκείνος ο Κύπριος κατά εκείνον τον καιρόν που έλεγε «Σκοπάτε τα τέλη των πραγμάτων και από το τέλος την αρχήν». Μα ίσως να ήτονε εκείνος ο τρόπος τότε που συνοψίζανε τη Σοφία. Ίσως αυτό ήθελε να μας υπενθυμίσει η γριά που, βάσει των πληροφοριών που έχουμε από το αρχείο του Μουσείου μας, κρατούσε ένα μαντήλι και διάβαζε Col Tempo.

Col Tempo
59,1cm x 68cm x 7,5cm

Boy with an Arrow

Giorgione replica?

It was found 2400 seasons after the Great Fall. From what is left, perhaps we can conclude that the arrow symbolizes the course of time. We can say that the arrow of time is moving forward. However, in our archives, we read that the future predetermines the past and vice versa. One day, there will be a reversal of the course of time. Maybe this is why we tend to gravitate towards the past, we who are now moving forwards.

Oil on canvas

CS. 1.1.8 Bequeathed by Marthos Vathes Museum

Το αγόρι με το βέλος

Αντίγραφο Τζιορτζίνε;

Βρέθηκε 2400 εποχές μετά από τη Μεγάλη Πτώση. Ήως από αυτό που έμεινε, το βέλος να έχει την σημασία εκείνης της πορείας του χρόνου. Λέμε ότι το βέλος του χρόνου πάει μπροστά. Ωστόσο, κάπου μέσα στα αρχεία μας διαβάζουμε ότι το μέλλον προκαθορίζει το παρελθόν και το αντίστροφο. Κάποτε θα υπάρξει μια αντιστροφή της πορείας του χρόνου. Ήως για ποιο να έχουμε μια πίστη προς τα πίσω, γιατί τώρα που ήμασταν μπροστά.

Λάδι σε καμβά

K1. 1.1.8 Κληροδότημα από το Μουσείο Μάνθος Βαθής

带箭的年轻人

乔治·瓦泰斯复制品

这幅作品被发现是在苏美尔文明的2400年后。我们也许可以从作品的剩下的局部判断出绘画中的箭头象征着时间的进程。我们可以将它理解为正在向前飞逝前行的时间之箭。资料显示，未来与过去相互影响，彼此预言。然而随着时间的流逝，总有一天，时间会所有逆转。这也许就是为什么正在随着时间前行的我们会被过去吸引的原因吧。

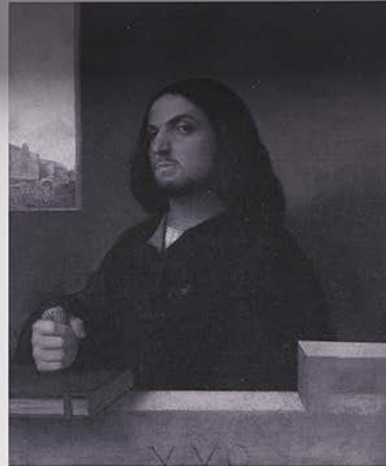
布面油画

CS. 1.1.8 来自曼索斯瓦希斯博物馆的遗赠

Αντίγραφο Τζιορτζιόνε;

Βρέθηκε 2400 εποχές μετά από τη Μεγάλη Πτώση. Ίσως από αυτό που έμεινε, το βέλος να έχει την σημασία εκείνης της πορείας του χρόνου. Λέμε ότι το βέλος του χρόνου πάει μπροστά. Ωστόσο, κάπου μέσα στα αρχεία μας διαβάζουμε ότι το μέλλον προκαθορίζει το παρελθόν και το αντίστροφο. Κάποτε θα υπάρξει μια αντιστροφή της πορείας του χρόνου. Ίσως για τούτο να έχουμε μια τάση προς τα πίσω, εμείς τώρα που πάμε μπροστά

Το Αγόρι με το Βέλος
62,1cm x48,2cm x 7,5cm

Portrait of a Venetian Gentleman

Giorgione or Titian replica?

It was found approximately 400 years after the Fall. It depicts the hand of a merchant in the Venetian era, holding his pouch. A symbol of power and authority. Because, with credence in the concept of debt, with experience and the useful power of their transactions, merchants used to establish laws, prices and values. The information acquired by our Museum indicates that the creators or this work were two. The question of who did what remains unanswered.

Oil on canvas

CS. 1.1.5 Bequeathed by Manthos Vathes Museum

Ευγενής Έμπορος

Αντίγραφο του Τζορτζόνε ή του Τιτσιάνο;

Βρέθηκε περίπου 400 χρόνια μετά την Πτώση. Απεικονίζει το χέρι ενός εμπόρου στην εποχή της Βενετίας που κρατάει το πορτί του. Σύμβολο δύναμης και εξουσίας. Δόξα με την πίστη στη χρέωση, με την πείρα και τη χρηστική δύναμη των συναλλαγών τους, οι Έμποροι καθορίζανε νόμους, τιμές και αξίες. Οι πληροφορίες που έχουμε στο Μουσείο μας λένε ότι οι δημιουργοί του έργου ήτανε δύο. Το ερώτημα πότε αρχίζει ο ένας και πού τελειώνει ο άλλος είναι ακόμη ανοιχτό.

Λάδι σε καμβά

ΚΣ. 1.1.5 Κληροδότημα από το Μουσείο Μάνθος Βαθής

威尼斯绅士的肖像

乔尔乔内或提香的复制品

这幅作品是在衰落后的大约400年后发现的。这幅画描绘的是威尼斯时代的一位拿着钱袋——这权力和权威的象征——的商人。商人凭借着对债务概念的信念以及固有着交易的经验和能力制定了法律、价格和价值。据馆中的资料所记载，该作品共有两位作者。然而第一位作者何时开始创作，以及另一人何时为此作品画上句号，至今仍是未解之谜。

布面油画

CS. 1.1.5来自曼索斯瓦希斯博物馆的遗赠

Αντίγραφο του Τζιορτζιόνε ή του Τιτσιάνο;

Βρέθηκε περίπου 400 χρόνια μετά την Πτώση. Απεικονίζει το χέρι ενός εμπόρου στην εποχή της Βενετίας που κρατάει το πουγκί του. Σύμβολο δύναμης και εξουσίας. Διότι με την πίστη στη χρέωση, με την πείρα και τη χρηστική δύναμη των συναλλαγών τους, οι έμποροι καθορίζανε νόμους, τιμές και αξίες. Οι πληροφορίες που έχουμε στο Μουσείο μας λένε ότι οι δημιουργοί του έργου ήτανε δύο. Το ερώτημα πότε αρχίζει ο ένας και πού τελειώνει ο άλλος είναι ακόμη ανοιχτό.

Ευγενής Έμπορος
76,2cm x 63,5cm x 7,5cm

The Tempest

Giorgione replica?

According to our estimations, it was found in the ruins not long after the Great Crisis. The information we have regarding this painting, which is depicting a city, is that a tempest boomed over the city, where a storm would break soon. Right below, on the banks of the river on the left side of the city, there was a young man and on the right, a young woman with her newborn. We are speculating the fact that these two were separated to symbolize the disruption characterizing that era and, perhaps, foreshadowed the Great Crisis. Our Museum tends to believe that this artwork falls in line with the proverbial remnant of the epic poem, *Cypris*, which described a world with ever-growing population and an unknown daily who came to the city, caused division and reversed the famous saying, modifying it to: "and you became fewer and you desolated and you emptied the earth out".

Oil on canvas

CS. 1.1.7 Sequestered by Matthias Vether Museum

暴风雨

乔治·凡·德·韦特的复制品

我设计此幅作品是受声势浩大的地震后废墟中被发现的、这幅作品描绘的是一场城市上方爆发的一场暴风雨。一个老妇人在作品下方城市左边的河岸边，而在右侧被描绘的是一位年轻女子与其婴儿。我们推测再说的分离象征时间的中断——或许是在预示着关于了那个危机。博物馆倾向于相信这件作品与史诗《Cypris》有着再会再来之妙。因为这首诗中描述的情景是一位未知的神灵来到一个人口日益增长的世界并与其分离。且翻译者实践了那句著名的诗句使其成为了“你们逐渐减少，且渐渐地填满了地球”。

布面油画

CS. 1.1.7来自曼蒂帕瓦博物馆的收藏

Η Θύελλα

Αντίγραφο Τσαρλόνι:

Βρέθηκε ανέμεσα ει ανωρύκωνι υπολογίζουμε ότι και πολύ μετά τη Μεγάλη Κρίση. Οι πληροφορίες που έχουμε για αυτόν τον ζωόνα που απεικονίζεται μια πόλη είναι ότι έπειτα από την κλήη καροδοούσε η θύελλα που θα έκοινασε σε καταστροφή. Ακριβώς κάτω από αυτήν, στις όχθες του ποταμού μια κραστή της πόλης, εβόσκοντο ένας νέος και μια δέλια μια νέα με το νεογέννητο. Εκδοίμε η διαίρεση των δύο συμβόλλει τη διαταραχή της εποχής, και ίσως προεικονεί τη Μεγάλη Κρίση. Το Μουσείο μας τείνει να πιστεύει ότι το έργο αναφέρονται με κάποιο το απόσπασμα που σημειώνει από τα κείμενα που μιλούσαν για τις ανεργίες, αυξανόμενο κόσμο από επιρρώματα και για μια άγνωστη θύελλα που κέρταζε στην πόλη και τη διαίρεση έδα και αντέταρφα κάποιο το έλατοπό γρόθ και το έλατο να λέει: «και μειώθηκαν να προσιναίει και κείναισε τη γη».

Αλά, σε εμπόδι

KI. 1.1.7 Κληροδότημα από το Μουσείο Μάνιους Βοθής

Αντίγραφο Τζιορτζιόνε;

Βρέθηκε ανάμεσα σε συντρίμμια, υπολογίζουμε όχι και πολύ μετά τη Μεγάλη Κρίση. Οι πληροφορίες που έχουμε για τούτην την εικόνα που αναπαριστά μια πόλη είναι ότι επάνω από την πόλη караδοκούσε η θύελλα που θα ξεσπούσε σε καταιγίδα. Ακριβώς κάτω από αυτήν, στις όχθες του ποταμού στα αριστερά της πόλης, εβρίσκετο ένας νέος και στα δεξιά μια νέα με το νεογνό της. Εικάζουμε η διαίρεση των δύο συμβόλιζε τη διαταραχή της εποχής, και ίσως προείκαζε τη Μεγάλη Κρίση. Το Μουσείο μας τείνει να πιστεύει ότι το έργο συμφωνούσε με εκείνο το απόφθεγμα που απέμεινε από τα Κύπρια που μιλούσε για ένα συνεχώς αυξανόμενο κόσμο από ανθρώπους και για μια άγνωστη θεότητα που κατέβηκε στην πόλη και τα διαίρεσε όλα και αντέστρεψε εκείνο το ξακουστό ρητό και το έκανε να λέει: «και μειωθήκατε κα αραιώσατε και αδειάσατε τη γη».

Η Θύελλα

83cm x 73cm x 7,5cm

The Sunset

Giorgione replica?

It was found in the ruins 1800 seasons after the fall. The painter reminds us of its very first and last. When we are going through a painful period in our life, we should be expecting justice to come, and if we are at the stage of our life, we should be expecting our death. Perhaps, this is the meaning and the typical dialect of phenomena, which is, in a way, to say, to know that it was depicted as a common picture in the past. The reason for painting for such a long time is as well as for the opposite, i.e. what we usually expect to see, what we usually do not think about and we do not pay attention to, it is to understand and know. For example, many of us did not notice the small imaginary animal on the right side of the sketch, which is brought out of the Italian technique of perspective.

C6. 1. 1. 1

日落

It was found in the ruins 1800 years after the fall. The painter reminds us of its very first and last. When we are going through a painful period in our life, we should be expecting justice to come, and if we are at the stage of our life, we should be expecting our death. Perhaps, this is the meaning and the typical dialect of phenomena, which is, in a way, to say, to know that it was depicted as a common picture in the past. The reason for painting for such a long time is as well as for the opposite, i.e. what we usually expect to see, what we usually do not think about and we do not pay attention to, it is to understand and know. For example, many of us did not notice the small imaginary animal on the right side of the sketch, which is brought out of the Italian technique of perspective.

C6. 1. 1. 1

日落

1800年，这幅画在废墟中被发现，它提醒我们，当我们生活在一个痛苦的时候，我们应该期待正义的到来，如果我们处于我们生活的最后阶段，我们也应该期待我们的死亡。也许，这就是现象的典型辩证法，也就是说，要知道它曾被描绘成一幅普通的画面。之所以花这么长的时间画画，也是因为我们通常期望看到的，我们通常不会想到，这就是意大利透视法技巧中想象出来的小生物。例如，许多人没有注意到草图右侧的小生物，这是意大利透视法技巧中想象出来的小生物。

C6. 1. 1. 1

Αντίγραφο Τζιορτζιόνε;

Βρέθηκε ανάμεσα στα συντρίμια 1800 εποχές μετά την Πτώση. Ο ζωγράφος μας υπενθυμίζει για κάθε Ανατολή και τη Δύση της. Αν βρισκόμαστε στις χαρές της ζωής μας, να προσμένουμε τις λύπες μας, και αν είμαστε στο απόγειο της ζωής μας, το θάνατο μας. Ετούτο είναι ίσως το νόημα και η εποχιακή διαλεκτική των φαινομένων, κάτι το οποίο πιστεύουμε ως Μουσείο απεικονιζόταν ως μια ενιαία εικόνα στο έργο. Η απαιτούμενη προετοιμασία για το κάθε τι και το αντί, για εκείνο που δεν βλέπουμε και δεν το σκεπτόμαστε και δεν του δίνουμε ιδιαίτερη σημασία, διότι είναι βαρύ και δυσκολονόητο, όπως για παράδειγμα πολλοί από εμάς δεν προσέξαμε το μικρό φανταστικό ζώο κάτω στη δεξιά πλευρά του εκθέματος, βγαλμένο μέσα από τη φανταστική τεχνική του Ιερόνυμου.

Η Δύση
90,5cm x 73,1cm x 7,5cm

The Gattamelata

Giorgione replica?

It was found approximately 400 years after the Great Fall. Here, a condottiero is depicted, normally present in Venetian-like era. Condottieri were contracted to command mercenary companies. To the specific one, they were bold enough to seize a brass equestrian statue of his honeyed cat and they made him look like the white steed, as if the eyes of condottieri are similar to the ones of the emperors.

Oil on canvas

CS. 1.1.12 Bequeathed by Matthias Vahnes Museum

The Gattamelata

乔尔乔内复制品

这幅作品被发现于乔尔乔内的最晚的400年。作品描绘的是一位威尼斯威尼斯时期的雇佣兵领袖。那时雇佣兵时代，他们大胆地为这只温顺的猫建立了一尊骑马的雕像，让他们看起来像个皇帝的御多。

布面油画

CS. 1.1.12来自曼泰斯瓦希斯博物馆的捐赠

Gattamelata

Αντίγραφο Τζιορτζόνε;

Βρέθηκε περίπου 400 χρόνια μετά τη μεγάλη Πτώση. Εδώ αναπαριστάται ένας κωνδοτιέρος ο οποίος εφάρμοζε τα σκώτσια ως μέσος των πολεμικών δραστηριοτήτων. Οι κωνδοτιέροι λάμβαναν έργο επί μισθού και τα εκτελούσαν. Τον ανακεραμωμένο μελιμάνι, πήλινου υφάσματος και σιδήρεων έφωνα παραλάμβανε έργο και το έθετε ως προσώπιο με κτήνη του Στέφου Σουαίκο. Άρα και οι κωνδοτιέροι πολεμούν με κτήνες των αυτοκρατόρων.

Αέλι εν κινήσει

ΚΣ. 1.1.12 κληροδότημα από το Μουσείο Μπενάκη Βελγίου

Αντίγραφο Τζιορτζιόνε;

Βρέθηκε περίπου 400 χρόνια μετά τη μεγάλη Πτώση. Εδώ αναπαριστάται ένας κοντοτιέρος ο οποίος εμφανίζεται συνήθως σε εποχές που μοιάζουν βενετσιάνικες. Οι κοντοτιέροι λάμβαναν έργα επί μισθώσει και τα εκτελούσαν. Του συγκεκριμένου μελιτώδες αίλουρου τόλμησαν και ανύψωσαν έφιππο ορειχάλκινο άγαλμα και το καναν να μοιάζει με κείνο του Σοφού Στωικού, λες και οι εποχές των κοντοτιέρων μοιάζουν με κείνες των αυτοκρατόρων.

Gattamelata

91,2cm x 72,9cm x 7,5cm

David

Giorgione replica?

It was found in the ruins approximately 2400 seasons after the Crisis. The side which was kept intact depicts the mythical face of David. A face, the depiction of which, was very common during that era, because in this particular face, we can find the pillars that defined the world of human beings for quite some time. It was a different world and, thus, ethical phenomena were different as well. Ancient customs were repressed but, nevertheless, they lurked. As far as we know, according to the Museum's data, David was small and Goliath, his opponent, was big. After the confrontation between them, it appeared that David was the big one and Goliath the small one. However, opinions are divided.

Oil on canvas

CS. 1.1.2 Bequeathed by Manthos Vathes Museum

Δαυίδ

Αντίγραφο Τζορτζιόνε;

Βρέθηκε ανάμεσα στα συντρίμια περίπου 2400 εποχές μετά την Κρίση. Η όψη που απέμεινε εικονίζει το μυθικό πρόσωπο του Δαυίδ. Μια όψη όπου η αναπαράσταση της ήτανε συχνή στις τότε εποχές, διότι βρίσκουμε ακριβώς μέσα σε αυτήν εκείνα τα θεμέλια που όριζαν τον κόσμο των ανθρώπων για αρκετό καιρό. Ήτανε άλλος κόσμος, και αλλιώς τα ηθικά φαινόμενα. Τα παλαιά έθιμα ήταν απωθημένα, ωστόσο, καρδοκούσαν. Από όσο γνωρίζουμε, τα δεδομένα του Μουσείου μας λένε ότι ο Δαυίδ ήτανε μικρός και ο Γολιάθ, ο αντίπαλος του, μεγάλος. Μετά τη σύγκρουση των δύο, ο Δαυίδ φάνηκε να ήτανε ο μεγάλος και ο Γολιάθ ο μικρός. Ωστόσο η άποψη αυτή διατάτα.

Λάδι σε καμβά

ΚΣ. 1.1.2 Κληροδότημα από το Μουσείο Μάνθος Βαθής

大卫

乔尔乔内的复制品

此幅作品被发现于危机爆发后的大约2400年的废墟中。这幅作品中被保存完好的一面描绘着的是大卫神话题的面孔。我们在这副具有那个时代特性的面容上，可找到近两千年用来定义人类世界的梁柱。然而正是因为时代的不同，因此其伦理现象也与当代大不相同。虽说旧时代的风俗习惯已被击退，但其实依然潜伏在某处。虽然各持观点，但据博物馆的数据了解，大卫当时很渺小，而其对手戈利亚斯则很强大。而当双方发生冲突后，大卫似乎变成了大人物，而戈利亚斯则变得很渺小。

布面油画

CS. 1.1.2来自曼索斯瓦希斯博物馆的遗赠

Αντίγραφο Τζιορτζιόνε;

Βρέθηκε ανάμεσα στα συντρίμμια περίπου 2400 εποχές μετά την Κρίση. Η όψη που απέμεινε εικονίζει το μυθικό πρόσωπο του Δαυΐδ. Μια όψη όπου η αναπαράσταση της ήτονε συγχή στις τότε εποχές, διότι βρίσκουμε ακριβώς μέσα σε αυτήν εκείνα τα θεμέλια που όρισαν τον κόσμο των ανθρώπων για αρκετό καιρό. Ήτονε άλλος κόσμος, και αλλιώς τα ηθικά φαινόμενα. Τα παλαιά έθιμα ήταν απωθημένα, ωστόσο, καταδοκούσαν. Από όσο γνωρίζουμε, τα δεδομένα του Μουσείου μας λένε ότι ο Δαυΐδ ήτονε μικρός και ο Γολιάθ, ο αντίπαλος του, μεγάλος. Μετά τη σύγκρουση των δύο, ο Δαυΐδ φάνηκε να ήτονε ο μεγάλος και ο Γολιάθ ο μικρός. Ωστόσο η άποψη αυτή δίσταται.

David

52cm x 43,2cm x 7,5cm

Laura

Αντίγραφο Τζιορτζιόνι;

Βρέθηκε ανέμητος στα συντρίμια που προέκυψαν από τη Μεγάλη Πτώση. Το όνομα που έδωσε ο ζωγράφος έχει τη σημασία της Δάφνης. Καθόρισε ο ποιητής το φύλλο της δάφνης επίσημο στο κεφάλι του Μόνη από κλίση των Γεωμετρικών, εδωθή και να λησμονήσει: "και πάλιν θα έλασσε την τριβή κρημνίστρα για τη νεανία, και αδυνατώντας να την πιάσει την έγραψε κίονα στο δρόμο και έτσι του έμεινε το φύλλο της δάφνης στο μέλλον. Οι μίσητες όμως πόν έγραψε για ποίηση ως Μουσείο, είναι πολλές και ανεπαρκείς, δεν μπορούμε να εικόνη με σωφειά. Τέλειωσαν, εδώ απεικονίζεται μια υφάδα κίονα, με δωδεκάφυλλα στο κεφάλι.

Αδελ. σε κίονα

Κτ. 1.1.9 Κληροδότημα από το Μουσείο Μπενάκη Βαθής

Laura

Giorgione replica?

It was found in the ruins caused by the Great Fall. The name that the painter gave to the painter signifies a Laurin. Looking at the Laurin leaf on the Seer's head from the famous myth, the poet set down and pondered: "he should have run miles for the woman's sake and, unable to catch her, he lost her on the way and the only thing left was Laurin's leaf in his hand". However, the memories we have on this subject, as a Museum, are old and forgotten, therefore we cannot see things clearly. In any case, in this painting, a beautiful lady is depicted, with laurel leaves on her head.

Oil on canvas

CS. 1.1.9 Bequeathed by Manthos Vathes Museum

劳拉像

乔治奥内的复制品

它是在声势浩大的地震后造成的碎片中被发现的。画家为其给予的名字有特殊的意义。他读着著名神话中预言家头上的月桂树叶。他坐下来沉思：“他应该为女人跑上几里路，却抓不到她。在路上丢了脚，所以只剩下手中的月桂叶。”但是我们无法精确看到真正的场景。因为作为博物馆，我们所珍藏的记忆是否老且已被遗忘的，但是这幅描绘头戴月桂树叶的美丽女士的绘画却是真实的。

布面油画

CS. 1.1.9来自曼奈斯瓦希博物馆的遗赠

Αντίγραφο Τζιορτζιόνε;

Βρέθηκε ανάμεσα στα συντρίμμια που προκάλεσε η Μεγάλη Πτώση. Το όνομα που έδωσε ο ζωγράφος έχει τη σημασία της Δάφνης. Κοιτάζοντας ο ποιητής το φύλλο της Δάφνης απάνω στο κεφάλι του Μάντη από κείνο τον ξακουστό μύθο, κάθισε και συλλογίστηκε: «μον τούτος θα έπρεπε να'χεν τρέξει χιλιόμετρα για τη γυναίκα, και αδυνατώντας να την πιάσει την έχασε κάπου στο δρόμο και έτσι του απέμεινε το φύλλο της Δάφνης στο χέρι». Οι μνήμες όμως που έχουμε για τούτο ως Μουσείο, είναι παλαιές και αστοχισμένες, δεν μπορούμε να ειδούμε με ακρίβεια. Τέλοσπαντων, εδώ απεικονίζεται μια ωραία κυρία, με δαφνόφυλλα στο κεφάλι.

Laura
41cm x 33cm x 7,5cm

Αντίγραφο Τζιορτζιόνε;

Βρέθηκε ανάμεσα σε συντρίμμια μια χλιετηρίδα μετά την Πτώση. Ακόμη και κοιμισμένη στα όνειρα της, η Κύπριδα ονειρεύεται τον εραστή της. Γνωρίζουμε ότι η θεά υπήρξε το πρόσχημα για πόλεμο και ιδιοκτησία. Ήτονε τα μέταλλα της και τα μαλλιά της; Οι θάλασσες της και οι ωραίες της καμπύλες; Το κρασί της και το πύρινο αίμα της; Ο αέρας της και ο τρόπος που μοσκοβολούσε το κορμί της; Ως Μουσείο με τις πληροφορίες που κατέχουμε μπορούμε να διατυπώσουμε την άποψη ότι όρισαν τη θεά να γεννηθήκε στη νήσο Κύπρο διότι μήτε η θεά, μήτε η νήσος καταλάβει από σταθερότητα και γαλήνη, αλλά μάλλον έχουνε και οι δύο μια τρέλα για εραστές, και οι εραστές δεν αρέσκονται στην τάξη και στην αρμονία. Τέτοια χαρακτηριστικά ανήκουνε στους γεωμέτρους και στους μαθηματικούς. Το θεϊκό νησί βρίσκεται συνεχώς σε μια κατάσταση αναταραχής και σε μια κατάσταση ηρεμίας, σαν ακριβώς να λειτουργούσε επάνω σε αυτό η συνταγή του Νείκου και της Φιλότης.

Κοιμώμενη Αφροδίτη
153,8cm x102cm x 7,5cm

The Three Philosophers

Giorgione replica?

We believe that the remains of this painting, found in the room of the Great Hall, were a replica of the greatest of the three philosophers, the youngest one. It seems that, in his hand, he was holding the book through which he studied the ideal republic. However, according to the data available in our Museum, we believe that next to the republic there was also a gosh book case. We cannot say with precision what direction the young man is facing.

Oil on canvas

CS 1.1.3 Acquired by Marilisa Varlin Museum

三位哲学家

乔治奥的复制品

我们认为这幅作品是乔治奥最伟大的作品中被复制的。这件作品是为了纪念三位中最年轻的人——他正拿着那本他研究理想共和国的书。然而，根据我们在我们博物馆中可用的数据，我们相信在共和国旁边还有一个书柜。我们不能确切地说年轻人面向哪个方向。

油画布

CS 1.1.3 由瓦利博物馆收购

Οι τρεις φιλόσοφοι

Αντιγραφή Γεωργιόνι

Πιστεύουμε ότι τα ερείπια αυτού του ζωγραφισμένου έργου, βρέθηκαν στο δωμάτιο των μεγάλων αιθουσών, ήταν αντιγραφή του μεγαλύτερου των τριών φιλοσόφων - του νεότερου. Φαίνεται ότι κρατούσε το βιβλίο μέσω του οποίου μελέτησε το ιδανικό κράτος. Ωστόσο, σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία στο Μουσείο μας, πιστεύουμε ότι δίπλα στην βιβλιοθήκη υπήρχε και ένα γραφείο. Δεν μπορούμε να πούμε με ακρίβεια προς ποια κατεύθυνση είναι στραμμένος ο νεαρός άνδρας.

Ελαιο σε καμβά

CS 1.1.3 Αποκτήθηκε από το Μουσείο Βαρίν Μουσείο

Αντίγραφο Τζιορτζιόνε;

Ό,τι απέμεινε από αυτό το κομμάτι εικόνας που βρέθηκε ανάμεσα στα συντρίμμια της Μεγάλης Πτώσης πιστεύουμε να ήταν μια υπενθύμιση για τον μέγιστο από τους τρεις φιλοσόφους – τον νέο. Απ'ότι φαίνεται, στο χέρι του κρατούσε τα εργαλεία από τα οποία φανταζόταν μια ιδανική πολιτεία. Όμως πιστεύουμε με τα στοιχεία που έχουμε στο Μουσείο μας, ότι δίπλα στην πολιτεία εβρίσκετο και ένα κατάμαυρο σπήλαιο. Δεν γνωρίζουμε με ακρίβεια προς τα που κοιτάζει ο νέος.

Τρεις Φιλόσοφοι
134cm x 102cm x 7,5cm

Judith with Holofernes' Head

Giorgione replica?

It was found in the ruins, approximately 2800 years after the Fall. It depicts Judith's foot stepping on the severed head of Holofernes (an Assyrian general and mortal enemy of Judith) and her people. Based on excavations, our Museum endeavored to recreate a scene which mentions a conversation between these two Judiths here. "Tonight, I will only tell you the truth. I will guide you through Judah and to Jerusalem. Then, I will crown you King in the center of the city and you will guide its people as they without a shepherd". This was revealed to me by God and he taught me to come and encounter it to you."

Oil on canvas

Ch. 1.1.11 Begun/finished by Minerva Valfaris Museum

Ιουδίθ και Ολοφέρνης

Αντίγραφο Τζορτζόνε:

Βυθισμένη ανάμεσα στα ερείπια περίπου 2800 χρόνια μετά την Πτώση, απεικονίζει το πόδι της Ιουδίθ να πατάει στο αποκεφαλισμένο κεφάλι του Ολοφέρνη. Βασισμένη σε ανασκαφές, η Μουσείο προσπάθησε να αναπαραστήσει μια σκηνή που αναφέρει τον βιβλίο της Ιουδίθ, η οποία αναφέρει μια συνομιλία μεταξύ των δύο Ιουδίθ. «Το βράδυ, θα σου πω μόνο την αλήθεια. Θα σε οδηγήσω στην Ιερουσαλήμ και θα σε βιάζω βασιλιάς στο κέντρο της πόλης και θα σε οδηγήσεις τον λαό σου χωρίς ποιμένα». Αυτό αποκάλυψε ο Θεός και με έμαθε να έρθω και να σε συναντήσω.

Αέλι εν ελαιο

Ch. 1.1.11 Αρχαίο/τελειώθηκε από το Μουσείο Μινέρβα Βαλφάρις

朱迪思和霍洛芬

乔治·瓦法里斯作品

在约旦河西岸的废墟中，大约是在公元前2800年，它描绘了朱迪思的脚踩在霍洛芬的头上。根据考古学家的发现，博物馆努力重现了一个场景，这个场景提到了这两位朱迪思之间的对话。"今晚，我只告诉你真相。我将带你穿过犹大和耶路撒冷。然后，我将使你成为这座城市的国王，你将带领没有牧师的人民。"这是上帝向我启示的，他教我如何与你相遇。

布面油画

Ch. 1.1.11 开始/完成于米内尔瓦·瓦法里斯博物馆

Αντίγραφο Τζιορτζιόνε;

Βρέθηκε ανάμεσα στα συντρίμια περίπου 2400 εποχές μετά την Πτώση. Απεικονίζει το πόδι της Ιουδήθ να πατάει στο αποκεφαλισμένο κεφάλι του Ολοφέρνη (αρχιστράτηγου των Ασσύριων και θανάσιμου εχθρού της Ιουδήθ και του λαού της). Από τις ανασκαφές, το Μουσείο μας μερίμνησε να φέρει στο φως ένα κείμενο το οποίο αναφέρει μια συζήτηση μεταξύ των δύο. Η Ιουδήθ αναφέρει «Δεν θα σου πω απόψε παρά μόνο την αλήθεια ... Εγώ θα σε οδηγήσω μέσα από την Ιουδαία στην Ιερουσαλήμ. Εκεί θα σε στέψω βασιλιά στο κέντρο της πόλης και θα οδηγήσεις το λαό της σαν πρόβατα που δεν έχουνε ποιμένα ... Όλα αυτά μου τα αποκάλυψε ο Θεός και με διάταξε να έρθω να σου τα αναγγείλω»

Ιουδήθ και Ολοφέρνης
144cm x 66,5cm x 7,5cm

Nicolas Poussin ή Τα ζωγραφισμένα
(σε εξέλιξη)

...

Σχήματα

